ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 21ης Δεκεμβρίου 1994 *

Στην υπόθεση T-295/94 R,

Buchmann GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Rinnthal (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Helmut Braun, δικηγόρο Δρέσδης,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Bernd Langeheine και Richard Lyal, μέλης της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι, ΕΕ L 243, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

καθόσον επιβάλλει στην αιτούσα την καταβολή προστίμου, και τούτο χωρίς να επιβληθεί στην αιτούσα υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Στις 13 Ιουλίου 1994 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 94/601/ΕΚ, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι, ΕΕ L 243, σ. 1, στο εξής: απόφαση). Σύμφωνα με το άρθρο 1 της αποφάσεως, οι 19 προμηθευτές χαρτονιού που απαριθμούνται σε αυτό παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, καθόσον μετέσχαν σε μια συμφωνία και μια εναρμονισμένη πρακτική στο πλαίσιο των οποίων άσκησαν διάφορες ασυμβίβαστες προς τον εντός της Κοινής Αγοράς ανταγωνισμό δραστηριότητες, οι οποίες συνοψίζονται στο άρθρο 1 της αποφάσεως.

2 Κατά την απόφαση, οι εν λόγω πρακτικές τέθηκαν σε εφαρμογή στο πλαίσιο της Product Group Paperboard (ομάδα μελέτης προϊόντων για το χαρτόνι, στο εξής: PG Paperboard), στην οποία μετείχε σημαντικός αριθμός Ευρωπαίων παραγωγών χαρτονιού. Από την απόφαση προκύπτει επίσης ότι, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, δηλαδή από το 1986 έως το 1991, η PG Paperboard περιελάμβανε διάφορες επιτροπές, στις οποίες συγκαταλέγονταν, μεταξύ άλλων, η Presidents Working Group (ομάδα εργασίας προέδρων, στο εξής: PWG),

το President Conference (συμβούλιο προέδρων) και η Joint Marketing Comittee (κοινή επιτροπή μάρκετινγκ, στο εξής: JMC). Πάντοτε σύμφωνα με την απόφαση, η PWG αποτελούνταν από τους εκπροσώπους των οκτώ μεγαλύτερων παραγωγών χαρτονιού και ελάμβανε αποφάσεις γενικής φύσεως για το χρονοδιάγραμμα και για το επίπεδο των αυξήσεων των τιμών που θα πραγματοποιούσαν οι παραγωγοί χαρτονιού. Η PWG πέτυχε επίσης τη σύναψη ορισμένων συμφωνιών μεταξύ των συμμετεχόντων σχετικά με τα αντίστοιχα μερίδιά τους αγοράς, με στόχο να μην τεθούν σε κίνδυνο οι συντονισμένες πρωτοβουλίες περί τιμών λόγω υπερβάλλουσας προσφοράς. Τα αποτελέσματα των εργασιών της PWG γνωστοποιούνταν τακτικά στο συμβούλιο προέδρων, στο οποίο εκπροσωπούνταν, σύμφωνα με τη σκέψη 42 της αποφάσεως, όλοι οι αποδέκτες της αποφάσεως αυτής. Η JMC, στην οποία εκπροσωπούνταν όλοι οι Ευρωπαίοι παραγωγοί χαρτονιού, είχε ως κύριο στόχο την υλοποίηση των αυξήσεων τιμών που συμφωνούσε η PWG.

3 Με το άρθρο 3 της αποφάσεως επιβάλλεται στην αιτούσα, για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, ένα πρόστιμο που ανέρχεται σε 2,2 εκατ. ECU. Το άρθρο 4 προβλέπει ότι τα πρόστιμα που καθορίζονται στο άρθρο 3 καταβάλλονται σε ECU εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της αποφάσεως.

4 Με έγγραφο της 1ης Αυγούστου 1994, η Επιτροπή κοινοποίησε την απόφαση στην αιτούσα. Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή διευκρίνιζε ότι, σε περίπτωση που η αιτούσα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή δεν θα προέβαινε σε καμία ενέργεια εισπράξεως κατά το χρονικό διάστημα της εκκρεμοδικίας, εφόσον, από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής, η οφειλή θα απέφερε τόκους και εφόσον, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία αυτή, η αιτούσα θα συνιστούσε μια αποδεκτή τραπεζική εγγύηση καλύπτουσα τόσο το οφειλόμενο ποσό όσο και τους τόκους ή τις προσαυξήσεις.

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Σεπτεμβρίου 1994, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως.

6 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Οκτωβρίου 1994, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης

ΕΚ, την παρούσα αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως, καθόσον με αυτήν επιβάλλεται στην αιτούσα η καταβολή προστίμου, και τούτο χωρίς να της επιβληθεί υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως.

7 Η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 2 Νοεμβρίου 1994. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις απόψεις τους στις 25 Νοεμβρίου 1994.

Σκεπτικό

8 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

9 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-231/94 R, T-232/94 R και T-234/94 R, Transacciones Maritimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 20).

Επιχειρήματα των διαδίκων

10 Προκειμένου να αποδείξει το εκ πρώτης όψεως βάσιμο των ισχυρισμών της, η αιτούσα προβάλλει τέσσερις από τις αιτιάσεις που έχει επικαλεστεί με την προσφυγή της και που αφορούν, αντιστοίχως, σφάλμα σχετικά με τη διάρκεια της συμμετοχής της στην παράβαση που διαπίστωσε η Επιτροπή, σφάλμα σχετικά με τη συμμετοχή της, αφενός, σε μια ανταλλαγή εμπορικών πληροφοριακών στοιχείων με σκοπό τη διασφάλιση της εφαρμογής των επίμαχων περιορισμών του ανταγωνισμού και, αφετέρου, στα συμβούλια προέδρων της PG Paperboard, και, τέλος, την αθέμιτη συλλογή ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων.

11 Προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεώς της, η αιτούσα τονίζει ότι τόσο στη σκέψη 2 όσο και στο διατακτικό της αποφάσεως, η Επιτροπή την κατηγορεί ότι μετέσχε στην επικρινόμενη συμφωνία από τα μέσα του 1986. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τον πίνακα υπ' αριθμ. 4 που είναι προσαρτημένος στην απόφαση και αφορά τις συνεδριάσεις της JMC καθώς από την ανταλλαγή επιστολών που προηγήθηκε της αποφάσεως και από την εξατομικευμένη κοινοποίηση των αιτιάσεων της 21ης Δεκεμβρίου 1992, το χρονικό σημείο ενάρξεως της συμμετοχής της αιτούσας στην προσαπτόμενη παράβαση δεν μπορεί να τοποθετηθεί νωρίτερα από το 1988.

12 Η δεύτερη αιτίαση στηρίζεται στο γεγονός ότι, όπως προκύπτει από ένα έγγραφο της αιτούσας προς την Επιτροπή, της 13ης Αυγούστου 1991, και τις στατιστικές που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, ο ισχυρισμός της Επιτροπής που διατυπώνεται στην απόφαση, ότι όλες οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μικρών παραγωγών, μετέσχαν με ανταλλαγές πληροφοριών στην επίβλεψη του αριθμού των ανεκτέλεστων παραγγελιών βασίζεται, όσον αφορά την αιτούσα, σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

13 Με την τρίτη αιτίαση, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς όσα αναφέρονται στη σκέψη 42 της αποφάσεως, ουδέποτε μετέσχε σε συμβούλιο προέδρων, όπως παραδέχθηκε η ίδια η Επιτροπή στους πίνακες υπ' αριθμ. 3 και 7, που είναι προσαρτημένοι στην απόφαση καθώς και σε έγγραφό της προς την αιτούσα της 1ης Μαρτίου 1994.

14 Στο πλαίσιο της τέταρτης αιτιάσεώς της, η αιτούσα αναφέρεται σε μια ακρόαση της 20ής Δεκεμβρίου 1993, την οποία είχε οργανώσει η Επιτροπή και κατά την οποία η αιτούσα δεν είχε εκπροσωπηθεί. Η αιτούσα υποστηρίζει ότι, όπως προκύπτει από τα πρακτικά, των οποίων έλαβε γνώση από τρίτον, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής υποστήριξε κατά τη διάρκεια της ακροάσεως αυτής τα ακόλουθα: «Οι παραγωγοί που έχουν λίγο-πολύ αποδεχθεί ουσιαστικά όλες τις κατηγορίες (και εξάλλου θα αναγνωρίσω ευχαρίστως το λάθος μου, σε περίπτωση που σφάλλω) είναι, κατά τη γνώμη μου, η Buchmann (...) Οι εν λόγω παραγωγοί έχουν εν πολλοίς αποδεχθεί τις εις βάρος τους κατηγορίες.» Πρόκειται, όσον αφορά την αιτούσα, για εσφαλμένο ισχυρισμό περί των πραγματικών περιστατικών, τον οποίο δεν είχε τη δυνατότητα να αποκρούσει παρά μόνο με έγγραφο της 2ας Φεβρουαρίου 1994. Επομένως, η αιτούσα φρονεί ότι όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που συλλέγησαν κατά την ακρόαση και μετέπειτα συλλέγησαν παρανόμως, δεδομένου ότι η Επιτροπή εξαπάτησε σκοπίμως τις κατηγορούμενες επιχειρήσεις.

15 Όσον αφορά το επείγον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως, την οποία απαιτεί η Επιτροπή σε περίπτωση μη καταβολής του προστίμου, θα έθετε σε σοβαρό κίνδυνο την ύπαρξή της και 450 θέσεις εργασίας στην επιχείρησή της. Δεδομένου ότι, ενόψει των ζημιών που έχει υποστεί σωρευτικά και των αναγκαίων αποθεματικών για την καταβολή του προστίμου, το ίδιο κεφάλαιό της είναι ήδη ανεπαρκές, η σύσταση εγγυήσεως ίσης με το προβλεπόμενο ποσό θα της στερούσε τη δυνατότητα να εξεύρει νέα κεφάλαια. Ωστόσο, για τους ερχόμενους μήνες η αιτούσα χρειάζεται πρόσθετες πιστώσεις για την κάλυψη των αναγκών λειτουργίας της. Όταν η αιτούσα δήλωσε το γεγονός αυτό, με έγγραφο της 11ης Αυγούστου 1994, το οποίο έχει επισυναφθεί στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, η τράπεζα με την οποία διατηρεί εμπορικές σχέσεις της γνωστοποίησε την παύση της χορηγήσεως του δανείου επί προεξοφλήσει συναλλαγματικής που της χορηγούσε μέχρι τότε. Η αιτούσα προσθέτει ότι ούτε μια μετέπειτα επιστροφή ούτε η καταβολή αποζημιώσεως κατόπιν της ενδεχόμενης ακυρώσεως της αποφάσεως θα μπορούσαν να επανορθώσουν τις εξαιρετικά επαχθείς συνέπειες που θα είχε η σύσταση εγγυήσεως.

16 Η Επιτροπή υπογραμμίζει, εκ προοιμίου, ότι μόνον υπό εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις μπορεί ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής να δεχθεί μια αίτηση όπως αυτή της αιτούσας, η οποία έχει ως αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως μιας αποφάσεως, κατά το μέτρο που η εν λόγω απόφαση επιβάλλει στον αιτούντα τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ίσης με το ποσό του προστίμου που του έχει επιβληθεί. Ωστόσο, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν τέτοιες εξαιρετικές περιστάσεις, δεδομένου ότι η αιτούσα ούτε απέδειξε το

επείγον ούτε προσδιόρισε τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν τη λήψη του ζητουμένου προσωρινού μέτρου.

17 Απαντώντας στην αιτίαση περί σφάλματος σχετικού με τη διάρκεια της συμμετοχής της αιτούσας στην παράβαση που διαπίστωσε η Επιτροπή, η Επιτροπή παραπέμπει στη σκέψη 162 και στο άρθρο 1 της αποφάσεως, σύμφωνα με το οποίο «στην περίπτωση της Buchmann και της Rena (η συμμετοχή τους στην παράβαση διήρκεσε) περίπου από τον Μάρτιο του 1988 μέχρι τουλάχιστον τα τέλη του 1990 (...)» Επομένως, η απόφαση δεν στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως.

18 Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της αιτούσας σχετικά με τις ανταλλαγές εμπορικών πληροφοριακών στοιχείων που σκοπούσαν στη στήριξη των περιορισμών του ανταγωνισμού, η Επιτροπή φρονεί ότι δεν ασκούν επιρροή. Ενόψει της μορφής της διαπιστωθείσας παραβάσεως, όπως προκύπτει από την αιτιολογία της αποφάσεως, δεν ήταν εν προκειμένω αναγκαία η διεξοδική αναφορά στη συμμετοχή κάθε μιας επιχειρήσεως σε κάθε συγκεκριμένη πράξη.

19 Όσον αφορά τη συμμετοχή της αιτούσας στο συμβούλιο προέδρων, η Επιτροπή τονίζει ότι, *όπως προκύπτει από τον πίνακα υπ' αριθμ. 3 που είναι προσαρτημένος στην απόφαση*, δεν θεώρησε τη συμμετοχή αυτή ως δεδομένη. Τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή σχετικά με τη δεύτερη αιτίαση ισχύουν εξάλλου και για την τρίτη. Εν πάση περιπτώσει, η αιτούσα πληροφορούνταν από άλλες επιχειρήσεις του κλάδου τα πορίσματα των συνεδριάσεων της PWG και μπορούσε να προσαρμόσει αναλόγως την ανταγωνιστική συμπεριφορά της.

20 Σχετικά με την αιτίαση περί της αθέμιτης συλλογής ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων, η Επιτροπή παρατηρεί καταρχάς ότι, κατά την άποψή της, από την προσφυγή της κύριας δίκης δεν προκύπτει ότι η αιτούσα αμφισβητεί τη συμμετοχή της στη σύμπραξη αλλά ότι υποστηρίζει απλώς ότι, δεδομένου ότι δεν μετέσχε σε ορισμένες συνεδριάσεις, ορισμένες ενέργειές της δεν αξιολογήθηκαν

ορθά. Η παρατήρηση, επομένως, ότι η αιτούσα αποδέχεται τις κατηγορίες που της προσάπτονται δεν είναι εντελώς αβάσιμη. Επιπλέον, ο εισηγητής της Επιτροπής επιφυλάχθηκε να διορθώσει τις δηλώσεις του. Τέλος, η αιτούσα δεν εξηγεί γιατί η αναφορά ακριβώς του γεγονότος ότι αποδέχθηκε τις κατηγορίες που της είχαν προσαφθεί υποτίθεται ότι επηρέασε τόσο αποφασιστικά τις λοιπές επιχειρήσεις, γεγονός που έρχεται επιπλέον σε αντίθεση με την εντύπωση που θέλει να δημιουργήσει η αιτούσα, ότι δηλαδή δεν διαδραμάτισε στη σύμπραξη παρά μόνο δευτερεύοντα ρόλο. Είναι εξάλλου ακατανόητο πώς ο ενδεχόμενος επηρεασμός των άλλων επιχειρήσεων θα μπορούσε να έχει αντίκτυπο στη νομιμότητα της αποφάσεως έναντι της αιτούσας.

21 Όσον αφορά το επείγον, η Επιτροπή φρονεί ότι ουδόλως έχει αποδειχθεί. Συγκεκριμένα, από το προαναφερθέν έγγραφο της 11ης Αυγούστου 1994 δεν μπορεί να συναχθεί ότι απειλείται η ίδια η ύπαρξη της αιτούσας και, μαζί μ' αυτήν, 450 θέσεις εργασίας, δεδομένου ότι με το έγγραφο αυτό δεν απορρίπτεται κάποια αίτηση συστάσεως μιας τραπεζικής εγγυήσεως, αλλ' αντιθέτως διατυπώνονται ακόμη και προτάσεις για την εξακολούθηση της συνεργασίας μεταξύ της αιτούσας και της τράπεζας με την οποία διατηρεί εμπορικές σχέσεις. Η αιτούσα δεν ισχυρίστηκε καν ότι επιχείρησε, ανεπιτυχώς, τη σύσταση εγγυήσεως σε άλλη τράπεζα. Πέραν των ισχυρισμών της αιτούσας σχετικά με την υποτιθέμενη παύση χορηγήσεως του δανείου επί προεξοφλήσει συναλλαγματικής, την οποία εξάλλου δεν απέδειξε επαρκώς, η αίτηση δεν περιλαμβάνει καμία άλλη ένδειξη σχετικά με την πραγματική χρηματοοικονομική κατάσταση της αιτούσας.

Εκτίμηση του αρμοδίου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

22 Πρέπει εκ προοιμίου να παρατηρηθεί ότι, με την παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα ζητεί την απαλλαγή της από την υποχρέωση που της επιβλήθηκε με το έγγραφο που αναφέρθηκε στη σκέψη 4 της παρούσας διατάξεως να συστήσει, δηλαδή, τραπεζική εγγύηση καλύπτουσα το ποσό του προστίμου που της έχει επιβληθεί ως προϋπόθεση για την αποφυγή της άμεσης εισπράξεως του εν λόγω προστίμου.

23 Κατά πάγια νομολογία, μια τέτοια αίτηση δεν μπορεί να γίνει δεκτή παρά μόνον εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις (βλ., μεταξύ άλλων, τις διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 1982, 107/82 R, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1549, σκέψη 6, και της 15ης Μαρτίου 1983, 234/82 R, Ferriere di Roè Volciano κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 725, σκέψεις 2 και 8). Ωστόσο, η αιτούσα δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν, εκ πρώτης όψεως, ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται εν προκειμένω. Αυτό ισχύει τόσο για το επιχείρημα με το οποίο προσπάθησε να αποδείξει το επείγον της ζητούμενης αναστολής, ότι δηλαδή η σύσταση της τραπεζικής εγγυήσεως θα έθετε σε κίνδυνο την ύπαρξή της, όσο και για το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής της.

24 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι είναι αδύνατο να συσταθεί τραπεζική εγγύηση χωρίς να διακυβευθεί η ύπαρξη της αιτούσας, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το μόνο έγγραφο που προσκόμισε η αιτούσα προς στήριξη του επιχειρήματός της είναι η προαναφερθείσα επιστολή της τράπεζας με την οποία διατηρεί εμπορικές σχέσεις της 11ης Αυγούστου 1994. Βέβαια, στην επιστολή αυτή γίνεται λόγος για τη δύσκολη θέση της αιτούσας, δεν συνάγεται όμως, εκ πρώτης όψεως, το συμπέρασμα ότι η υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως προς αποφυγή της άμεσης εισπράξεως του προστίμου μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη θα έθετε σε κίνδυνο την ύπαρξή της. Διαπιστώνεται συναφώς, πρώτον, ότι στην ανάλυση της χρηματοοικονομικής καταστάσεως της αιτούσας, στην οποία βασίζεται η εν λόγω επιστολή, έχουν ληφθεί υπόψη τα μειονεκτήματα που συνεπάγεται η δημιουργία ενός αποθεματικού ίσου με το ποσό του επιβληθέντος προστίμου και, δεύτερον, ότι η εν λόγω επιστολή δεν απορρίπτει μια ενδεχόμενη αίτηση χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως. Ωστόσο, ούτε η επιστολή της τράπεζας ούτε οι εξηγήσεις της ίδιας της αιτούσας επιτρέπουν να διαπιστωθεί κατά τρόπο συγκεκριμένο εάν και σε ποιο βαθμό η κατάσταση της αιτούσας θα μπορούσε να επιδεινωθεί στην περίπτωση που, αντί της απλής συστάσεως ή διατηρήσεως του προαναφερθέντος αποθεματικού, όφειλε να συστήσει τραπεζική εγγύηση αντίστοιχου ύψους. Γενικότερα, από την επιστολή της τράπεζας προκύπτει ότι η τράπεζα θεωρεί ότι εξακολουθεί να είναι ένας «αξιόπιστος συναλλασσόμενος» της αιτούσας, ότι προτίθεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ιδίως εφόσον οι εταίροι της υποστηρίζουν την αιτούσα ανεπιφύλακτα, να της «συμπαρασταθεί για όσο χρόνο διαρκέσουν οι δυσκολίες» και να τη βοηθήσει να «ανακτήσει την αρχική της

ισχύ». Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να συναχθεί ότι είναι αδύνατη η εκπλήρωση των εν λόγω προϋποθέσεων.

25 Ειδικότερα, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν παρέχει στον αρμόδιο επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή τη δυνατότητα να εξακριβώσει το βάσιμο του επιχειρήματος της αιτούσας ότι χρειάζεται για τους ερχόμενους μήνες πρόσθετες πιστώσεις για την κάλυψη των αναγκών της λειτουργίας της και ότι η σύσταση της εγγυήσεως την εμποδίζει να τις επιτύχει. Πρέπει να προστεθεί ότι κατά την ακρόαση η αιτούσα παραδέχθηκε ότι ένα άλλο τοπικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δήλωσε ότι προτίθεται να της χορηγήσει μια τραπεζική εγγύηση, υπό την προϋπόθεση ότι οι εταίροι της θα ευθύνονται με την ατομική τους περιουσία.

26 Συναφώς πρέπει να τονιστεί ότι, αν ληφθούν υπόψη, αφενός, το δημόσιο συμφέρον που συνδέεται με την εκτέλεση των αποφάσεων της Επιτροπής και με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και, αφετέρου, τα πλεονεκτήματα που μπορούν να απορρέουν από την ενδεχόμενη αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά μιας εταιρίας για τους εταίρους της, φαίνεται σκόπιμο, όπως γίνεται δεκτό στη νομολογία, να λαμβάνονται υπόψη οι δυνατότητες των εταίρων να βοηθήσουν την εταιρία όσον αφορά τη σύσταση μιας τραπεζικής εγγυήσεως, όπως εκείνης που ζητείται από την Επιτροπή στην παρούσα υπόθεση (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1982, 86/82 R, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1555, σκέψη 4, καθώς και τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Αυγούστου 1994, T-156/94 R, Aristrain κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-715, σκέψη 33, και στην προαναφερθείσα υπόθεση Transacciones Marítimas κ.λπ.).

27 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, πρέπει να τονιστεί ότι, όσον αφορά τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη χορήγηση του ζητούμενου μέτρου, από καμία από τις αιτιάσεις που προέβαλε η αιτούσα για να αποδείξει το βάσιμο της προσφυγής της δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να δημιουργήσουν, εκ πρώτης όψεως, ιδιαίτερα σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με τη νομιμότητα της αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Δεκεμβρίου 1994.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça